

V L A A M S P A R L E M E N T



Zitting 2006-2007

27 juni 2007

HOORZITTING

over de werking en het Jaarverslag 2006 van de Limburgse Reconversiemaatschappij (LRM)

VERSLAG

**namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer Jan Peumans**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Sven Gatz.

Vaste leden:

de heren Thieu Boutsen, Herman De Reuse, Felix Strackx, Erik Tack, Christian Verougstraete;

de heren Erik Matthijs, Steven Vanackere, Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;

de heer Gilbert Bossuyt, mevrouw Caroline Gennez, de heer Ludo Sannen;

mevrouw Hilde Eeckhout, de heren Jaak Gabriels, Sven Gatz.

Plaatsvervangers:

de heer Erik Arckens, mevrouw Hilde De Lobel, de heren Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem;

de heren Ludwig Caluwé, Tom Dehaene, de dames Veerle Heeren, Joke Schauvliege;

de heer Bart Caron, mevrouw Michèle Hostekint, de heer Jacky Maes;

de dames Patricia Ceysens, Annick De Ridder, de heer Marc van den Abeelen.

Toegevoegde leden:

mevrouw Mieke Vogels;

de heer Jan Peumans.

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door de heer Erik Monard, voorzitter LRM	4
II. Toelichting door de heer Gerard Buteneers, algemeen directeur LRM	5
III. Bespreking	7

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting organiseerde op 12 juni 2007 een hoorzitting over de werking en het Jaarverslag 2006 van de Limburgse Reconversiemaatschappij (LRM).

Namens de Limburgse Reconversiemaatschappij waren de heren Eric Monard, voorzitter, de heer Gerard Buteneers, algemeen directeur, en de heer Theo Donné, financieel directeur, aanwezig. Namens de Vlaamse Regering was de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening aanwezig.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER ERIK MONARD, VOORZITTER LRM

De heer Erik Monard, voorzitter LRM: Enkele weken geleden had ik het genoegen te gast te zijn op een vergadering van ondernemers waar iemand me vroeg of een commercieel directeur van LRM geen contradictio in terminis is. Dat is het niet. De strategie van LRM is sinds 2006 aangepast. LRM wil een commerciële onderneming zijn, die streeft naar rendabiliteit, maar in essentie vooral naar meerwaarde op middellange en lange termijn. Bij de start in mei 2006 heeft LRM haar oor onder andere te luisteren gelegd bij de werkgeversverenigingen. LRM heeft met hun suggesties rekening gehouden bij het herdefiniëren van de strategie.

LRM heeft drie doelstellingen afgebakend, vooreerst het aantrekken van bedrijven en de verankering ervan in Limburg. Vlaanderen kampt met een ruimteprobleem, Limburg in principe niet, maar de ruimte dient wel ontsloten te worden. LRM wil een bijdrage leveren tot de ontsluiting van die ruimte, tot het ter beschikking stellen van ruimte om te ondernemen. LRM was mee de opdrachtgever van een studie met het Vlaams Instituut voor de Logistiek (VIL) over de mogelijkheden in Vlaanderen en meer specifiek in Limburg. Limburg komt daar naar voren als regio bij uitstek op het vlak van de logistiek. De ruimte in Limburg wordt in relatie tot logistiek omschreven als wereldklasse.

Het is precies de uitdaging voor LRM om haar rol op dat vlak te vervullen. In 2006 heeft ze voor 350 hectare industriegronden transacties gedaan. De voornaamste transacties waren de aankoop van de 240 hectare industriegronden in Lommel, de zogenaamde Balinterreinen. Daarnaast was er de verkoop van 93 hectare aan de gemeente Genk met aansluitend de bespreking van de samenwerking met die stad in 2007 met het oog op de ontsluiting en de ontwikkeling van de industrieterreinen aldaar. Lommel is een regio die strategisch op de doorgang tussen de Ant-

werpse haven en het Duitse Ruhrgebied ligt. LRM wil de gronden op een termijn van drie tot vier jaar gedeeltelijk ontsluiten en ze hoopt op een gelijktijdige of aansluitende oplossing van de IJzeren Rijn en de Noord-Zuidverbinding. Ook het dossier Genk is strategisch belangrijk. Niet alleen voor de ontwikkeling van ruimte in de regio, maar daarnaast ook omdat er een aanzet is tot samenwerking tussen de Universiteit Hasselt en de Katholieke Universiteit Leuven. Beide universiteiten zijn daarover positief.

Naast de prioriteit ruimte, wil LRM deelnemen aan winst en verlies zoals een ondernemer dat doet. LRM wil aandeelhouder zijn en participeren in het bedrijfsrisico. Ze kan dat door een rol te vervullen bij het stimuleren van de activiteiten en zich te focussen op groeiondernemingen die de provincie een meerwaarde bieden en duurzaamheid nastreven. LRM zal zich toespitsen op de sector van de 'clean technology'.

De derde klemtoon is wetenschappelijk onderzoek. Sommigen beweren dat wetenschappelijk onderzoek niet waardevol is als er geen economische toevoeging aangebreid wordt. Zo ver wil LRM niet gaan, maar het is wel zeer belangrijk. LRM ziet voor zichzelf een rol bij het ontwikkelen van bedrijfsactiviteiten gebaseerd op het wetenschappelijk onderzoek. In Limburg zijn er momenteel negen spin-offdossiers. In al die dossiers neemt LRM deel. Die projecten zullen geen grote financiële input in de regio hebben, maar dat betekent niet dat LRM er geen oog voor mag hebben. Het zijn vaak projecten met grote risico's. In de sectoren van de biotechnologie en nanotechnologie zijn er in 2006 al mooie realisaties.

Om de drievoudige doelstelling te realiseren, wil LRM actief naar de ondernemingen stappen, dat is haar zogenaamde commerciële gelaat. Als LRM verneemt dat bijvoorbeeld H&M een distributiecentrum zoekt in Vlaanderen, zal ze nagaan of de provincie Limburg dat bedrijf een aanbod kan doen.

Naast het commerciële is transparantie troef. LRM heeft getracht dat te benadrukken tijdens de voorstelling van het Jaarverslag 2006 vorige week. Het vierhonderdtal aanwezigen op die presentatie was voor LRM een hart onder de riem. LRM heeft meer aandacht dan gewoonlijk besteed aan het jaarrapport en aan het verspreiden en het bekendmaken van de Corporate Governance Code die in 2006 is ingevoerd.

De transparantie blijkt ook uit het gewijzigde communicatiebeleid. LRM werkt samen met Lieve Ketelslegers, een communicatiedeskundige. Met haar hulp tracht LRM haar activiteiten bekend te maken in de provincie via de geëigende kanalen.

De derde methode om de strategie te realiseren, is

het durven beslissen. Voor de dossiers afgesloten in 2006, is er in de voorafgaande jaren zeer veel voorbereidend werk geleverd. LRM heeft getracht de snelheid van het nemen van beslissingen te wijzigen en te beslissen over de voornamen van dossiers. Dat is het geval voor Balim en het dossier Genk. In 2006 was er een transactievolume van 49 miljoen euro, gemiddeld bedroeg het transactieniveau van de jaren 1999-2004 20 miljoen euro. LRM wil die stijgende trend in 2007 voortzetten. LRM tracht alle Limburgse partners, namelijk alle belangrijke stakeholders in het sociaaleconomische weefsel, de boodschap te geven dat ze hen uitnodigt om deel te nemen aan dat project. LRM zegt duidelijk dat haar management of raad van bestuur er alleen niet in zal slagen om de ambitieuze doelstellingen uit te voeren. Dat kan slechts in een sfeer van vertrouwen, in een sfeer van positieve geestdrift en betrokkenheid van de verschillende Limburgse spelers. Als er vertrouwen en positieve instelling bij de partners is, denkt LRM inderdaad dat de huidige trend kan voortgezet worden.

LRM denkt ook aan een systeem van samenwerking met steden en gemeenten, waarbij de maatschappijen hen kan ondersteunen voor de ontsluiting van de industriegronden. LRM wil samenwerken met werkgeversverenigingen maar ook met aanbrengers van de dossiers, de banken, de bedrijfsrevisoren, de accountants. Zij zouden het automatisme moeten ontwikkelen om, als ze potentiële activiteiten in Limburg zien, LRM te verwittigen. Als een goede samenwerking daartoe kan leiden, zal de positieve tendens voortgezet worden.

Tot slot wil LRM haar voogdijminister, een bekwaame en enthousiaste gids, danken. Bij de voorstelling van het jaarverslag heeft LRM ook de andere partners in Limburg bedankt, meer in het bijzonder de gouverneur, wiens beschikbaarheid exemplarisch is.

II. TOELICHTING DOOR DE HEER GERARD BUTENEERS, ALGEMEEN DIRECTEUR LRM

De heer Gerard Buteneers, algemeen directeur LRM: Het activiteitenverslag 2006 van LRM handelt over LRM zonder Lisom. Het gaat over de bedrijven, de vastgoed- en projectontwikkeling, de nazorg en het beheer.

Wat de bedrijfsactiviteit betreft, beheert LRM een portefeuille van 60 miljoen euro, voor de helft bestaande uit achtergestelde leningen en voor de helft uit participaties in kapitaal van vennootschappen.

In 2006 waren er drie exits of uitstappen: Ambiorix, Bio-Racer en GIA. In totaal waren er voor 14 mil-

joen euro nieuwe dossiers waarvan zeven dossiers binnen KMOFIN, de ARKIV van LRM. LRM is daarmee de belangrijkste actieve ARKIV van Vlaanderen. De participaties betekenen een werkgelegenheid van om en bij de 4800 eenheden.

Op het vlak van vastgoed en projectontwikkeling was er de belangrijke aankoop van de 240 hectare in Lommel, de zogenaamde Balimgronden. De gronden hebben een schitterende ligging in de driehoek Eindhoven, Aken, Leuven. De ontwikkelingsfase is ondertussen opgestart. Voorts was er de verkoopsoptie van de 96 hectare in Waterschei aan de stad Genk. De kmo-zone As, Dilsen-Lanklaar en Zonhoven is definitief ontwikkeld en zal dit jaar op de markt komen.

Het Mobility Center betekent een samenwerking tussen LRM, de dienst Scheepvaart en Ewals Cargo Care. LISOM stond in voor de verdere ontwikkeling van de mijnterreinen Beringen en Eisden. Voorts waren er Ravenshout in Beringen en Bilzen-Genk-Zuid.

Naast de activiteiten in de vastgoedontwikkeling waren er drie belangrijke studieopdrachten: over de ontwikkeling van de Balimgronden, over het gaspotentieel met VITO, over Logistieke Poort Limburg. Over dat laatste project zijn er nauwe contacten met de haven van Antwerpen. De projecten zijn niet alleen in het voordeel van de provincie Limburg maar komen ten goede aan heel Vlaanderen.

De nazorg van de vroegere mijnen bestaat uit het uitbetalen van de pensioenen, de sociale verplichtingen van LRM, de mijnschade en de waterproblematiek.

Op het vlak van beheer is er in de eerste plaats het beheer van het vermogen bij de banken dat op een discretionaire manier beheerd wordt. LRM beheert zo 370 miljoen euro. Die zijn op een veilige portefeuille geplaatst, enkel en alleen in euro, met als doel zeker geen financiële risico's te lopen.

Op vlak van human resources management heeft LRM een nieuw loonbeleid uitgetekend. Ook een 'car policy' en een deontologische code zijn nieuw. LRM heeft sinds oktober 2006 twaalf nieuwe mensen aangeworven. Dat is 75 percent van de commerciële equipe. De komst van die nieuwe capabele mensen wapent haar voor de toekomst.

LRM heeft veel aandacht besteed aan het Corporate Governance Charter. De maatschappij heeft meegewerkt aan de beheersovereenkomst en de raad van bestuur heeft zich gebogen over de strategie.

Alle activiteiten samen hebben gezorgd voor een

geconsolideerde winst van 32 miljoen euro, ongeveer negen percent van het eigen vermogen. Het merendeel van die winst is afkomstig van het discretionair beheer bij banken. Er staat nog steeds een belangrijke som, namelijk 370 miljoen euro, geparkeerd bij banken die LRM discretionair beheert. LRM wil die som meer en meer omzetten in vastgoedactiviteiten en bedrijfsactiviteit. Ondertussen leveren die discretionaire middelen intresten op. Intresten betekenen dividenden. Die dividenden worden door de Vlaamse overheid opnieuw geïnjecteerd in de provincie en vormen op die manier een tweede motor voor LRM om gelden ter beschikking te stellen op niet-rendabele basis.

Belangrijke kostenposten zijn personeel, goed voor 3,2 miljoen euro en uitbetalingen aan derden, bijvoorbeeld voor studies, goed voor 2,3 miljoen euro. LRM heeft een voorzichtig participatiebeleid gevoerd en toch 1,7 miljoen euro provisies aangelegd. In de winst van 32 miljoen euro is de latente meerwaarde van de portefeuille en de onroerende goederen niet inbegrepen. LRM heeft al een dividend vastgelegd van 17,7 miljoen euro voor vier projecten.

LRM heeft een geconsolideerd eigen vermogen van 354 miljoen euro. Ongeveer 51 miljoen euro van het geconsolideerd eigen vermogen is vastgelegd in vastgoed. Ongeveer 60 miljoen euro van het eigen vermogen zit in de portefeuille voor bedrijfsfinanciering. Beide bedragen hebben een boekhoudkundige waarde. Dat betekent dat de meerwaarde niet verrekenend is. De cashpositie bedraagt 378 miljoen euro waarvan het grootste deel discretionair beheerd wordt. De schulden bedragen 127 miljoen euro. De schulden bestaan uit een gedeelte van een laatste schijf die dit jaar moet worden terugbetaald aan het consortiaal krediet, ongeveer 60 miljoen. Ongeveer 70 miljoen van die middelen zijn gereserveerde dividenden, die LRM nog moet uitbetalen aan projecten in Limburg. LRM trekt ook 90 miljoen euro af voor projecten die nog op niet-rendabele manier ter tafel zullen komen. Alles verrekend geeft dat 140 miljoen euro beschikbare middelen voor LRM om op rendabele manier in vastgoed te investeren of te participeren.

De beschikbare middelen van LRM zijn dus toegenomen. Dat wordt verklaard door de goede resultaten van vooral de laatste twee jaar. Sinds 2006 zijn ook de activiteiten in de andere bedrijven toegenomen. LRM zal erop toe moeten zien dat de kasmiddelen zich vertalen in participaties en vastgoedverbintenissen. Dat mag echter niet overdreven worden want tegoeden op de bankrekening geven immers de mogelijkheid om dividenden uit te betalen.

De raad van bestuur heeft samen met de voorgedijmi-

nister drie belangrijke doelstellingen afgebakend. Een eerste is het creëren van ruimte om te ondernemen. Limburg bezit in dit gedeelte van Europa een belangrijke troef: ruimte om te ondernemen. Het is belangrijk om die ruimte te ontwikkelen. De volgende doelstellingen zijn investeren in groeigerichte bedrijven, projecten en sectoren en focussen op kennis, innovatie en duurzame economie.

LRM wil de facilitator daarvoor zijn, in nauw overleg met de provincie en de andere partners. LRM wil geen cavalier seul spelen. LRM wil een rendabele en marktconforme werkwijze en hoopt dat het bedrag van 140 miljoen euro bovenop de andere reguliere middelen kan worden ingezet. Zeker en vast probeert LRM voor Limburg maar ook voor Vlaanderen een verankeringspolitiek te voeren en ervoor te zorgen dat de huidige bedrijven niet verdwijnen. LRM wil een glazen huis zijn. De maatschappij wil door een goed beleid en een goed beheer het vertrouwen van Limburg en Vlaanderen winnen.

Wat de ruimte voor ondernemen betreft, ontwikkelt LRM in eerste instantie de gronden die ze zelf bezit, onder meer 240 hectare Balimgronden. Er is heel wat ruimte in Limburg, maar meestal is die niet ontwikkeld. LRM kan bedrijven nauwelijks 100 hectare ontwikkelde ruimte bieden. Limburg moet zijn gouden ei zo snel mogelijk uitbroeden tot een gouden kuiken.

LRM heeft middelen vrijgehouden om bijkomend industriegrond aan te kopen en om industriegronden in Limburg te ontwikkelen in samenwerking met gemeenten en steden. LRM heeft de grond van Waterschei verkocht aan de stad Genk, maar heeft met die stad een overeenkomst gesloten over de ontwikkeling van die gronden. LRM hoopt daaraan een belangrijke bijdrage te kunnen leveren.

De tweede doelstelling is dus investeren in groeigerichte bedrijven, projecten en sectoren. LRM wil Limburgse bedrijven met een structurele onderfinanciering structureel ondersteunen. Structurele onderfinanciering leidt immers via de Bazel II-akkoorden tot het minder toegankelijk zijn van de kapitaalmarkt. LRM wil voor die bedrijven een alternatief zijn voor de beurs. LRM wil zo de Limburgse kmo een gezonde structuur geven zodat zij ook bij banken terecht kan voor een financiering, een 'leverage' van haar balans.

Bij de structurele ondersteuning hecht LRM veel belang aan de overname van familiale bedrijven en tracht die bedrijven te verankeren.

LRM wil ook participeren in groeibedrijven en projecten en aandacht voor kwaliteit en innovatie, rendement promoten. LRM wil niet alleen de Limburg-

se bedrijven met dat profiel steunen, maar vooral van buiten Limburg en vanuit Europa bedrijven met dergelijke activiteiten naar Limburg lokken. Daarvoor is niet alleen het kapitaal van LRM belangrijk. Meer en meer blijkt dat bedrijven meer geïnteresseerd zijn in de grond dan in het kapitaal. Een en ander heeft te maken met de ruime beschikbaarheid van financiële middelen vandaag en de grondschaarste in voornoemde driehoek.

De participaties van LRM worden beheerd door eigen mensen. Daarom wordt er zoveel belang gehecht aan de nieuwe medewerkers. Het zijn langetermijnparticipaties. LRM eet niet zoals sprinkhanen alles op om dan vervolgens weg te trekken. LRM wil duurzaam rendement en duurzame groei voor Limburg. Dat geldt ook voor het acquisitiebeleid in samenwerking met POM (Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij), Vlaams Agentschap Ondernemen (VLAO) en Flanders Investment & Trade (FIT). Daarover zijn er trouwens al akkoorden gesloten.

De derde doelstelling is focussen op kennis, innovatie en duurzame economie. Een belangrijk deel van de portefeuille is besteed aan ICT-ondernemingen. Voorts wenst LRM zich in samenwerking met de UHasselt en de KULeuven toe te spitsen op life sciences. Bij elk van de negen spin-offbedrijven is LRM betrokken. Het zijn dossiers met een hoog risicoprofiel. LRM is ervan overtuigd dat kennis essentieel is om de provincie te steunen.

LRM wil samen met de universiteit de couveuse voor de jonge ondernemingen zelf bouwen en uitbaten om zo een aantrekkingspunt te zijn van life sciences. Dat is een actieve sector in de driehoek Aken, Eindhoven, Leuven, bijvoorbeeld DSM in Heerlen, Lioff in Nederland. Ook de UHasselt heeft op vlak van life sciences en medische kennis een geweldige renommée. LRM zal niet alleen de spin-offs steunen maar allicht een aantal projecten naar de provincie lokken.

LRM wil haar aandacht vooral op duurzame economie, de zogenaamde clean technology richten. In dat kader lopen er een aantal studies bij VITO over de gasexploitatie. Op het slibbekken in Heusden-Zolder zijn niet veel constructies mogelijk. LRM laat nagaan of er daar zonne-energie kan worden gewonnen. De vooruitzichten zijn veelbelovend. Er zijn nog andere projecten voor duurzame energie, onder meer met de groep Machiels.

III. BESPREKING

De heer Thieu Boutsen: Ik ben blij een LRM te ontmoeten dat zich goed hersteld heeft na een toch wel pijnlijke periode. Het is niet aan de Limburgers

om voorzetten te geven die het de andere collega-parlementsleden mogelijk maken om de Limburgse gelden over Vlaanderen te spreiden. LRM-gelden zijn Limburgse gelden en dat moet zo blijven.

Een niet-onbelangrijk detail is mijn jarenlang pleidooi voor een toegankelijke lening voor startende ondernemers die het hen mogelijk maakt geld te lenen bij de bank. De PLUSlening is een schitterend instrument voor de kleine starters. Het gaat maar om kredieten tussen de 50.000 en de 250.000 euro, die zeer toegankelijk zijn. Ik heb daar toch een randbemerking bij. Om dat massaal uit te baten, is de steun van de banken nodig. Zijn de banken maximaal betrokken? Daarvoor is een zekere responsabiliseringsformule voor de banken nodig.

De heer Gerard Buteneers: LRM werkt voor de PLUSlening steeds samen met een bankier. LRM wil de structuur van de kleine kmo versterken zodat ze een leverage kan halen bij de bankier. De bankiers kunnen dan andere kredieten toestaan, vaak aan betere voorwaarden dan LRM, omdat ze geen equity financieren. Het systeem functioneert zeer goed.

De heer Thieu Boutsen: De kmo kan via een telefoontje of e-mailtje naar LRM, de bankinstelling of financiële adviseur vernemen hoe een PLUSlening verloopt. Binnen de 30 dagen na indiening van het volledige dossier, beslist LRM erover. Als een dossier volledig is, is het beslissingsrijp. Banken hebben dan twee uur nodig om erover te beslissen, geen 30 dagen. Dat moet sneller. Ik heb voorheen vaak het tekort aan realisaties van LRM aangeklaagd. Ik pleit voor meer dossiers en snelle beslissingen.

In een persartikel van 25 maart 2006 stond dat een voormalige CVP-minister benoemd zou worden in LRM als interfaceman tussen de Universiteit Hasselt en het Limburgse bedrijfsleven. In die functie zou hij een Limburgs acquisitiebeleid in het Verre Oosten voeren. In hetzelfde artikel staat dat het gebeurt op zelfstandige basis. Enige maanden later op 23 juni 2006 lees ik in dezelfde krant de uitspraak van de heer Monard: "Of en onder welke voorwaarden het tot een samenwerking komt met Leo Delcroix is een zaak van de raad van bestuur. Die zal zich daarover moeten buigen, meer kan ik daar nu niet over zeggen.". Kan de voorzitter van LRM daar nu wel iets meer over zeggen?

In belang van het Limburgse bedrijfsleven dat behoefte heeft aan een risicodragende kapitaalverschaffer, rest me niets anders dan LRM veel succes te wensen.

De heer Jan Peumans: In het parlement zijn er nooit vragen geweest over de werkwijze van LRM. Ook het initiatief van minister Van Mechelen over

een Corporate Governance Charter is heel duidelijk.

In juni 2006 is een Limburgplan goedgekeurd. Tal van ministers hebben al gevraagd dat er middelen van LRM aangewend worden voor prefinanciering en kapitaalonderschrijving bijvoorbeeld voor Via-invest en de Noord-Zuidverbinding. Er zou ook een verschuiving zijn van rendementsgebonden naar niet-rendementsgebonden middelen, los van alle projecten van Lisom. Wat staat er op dat vlak te gebeuren?

De rendementsgebonden middelen van LRM worden goed besteed. De dossiers worden objectief beoordeeld. Zal een commercieel acquisitiebeleid geen toenemende interesse van buiten de provincie tot gevolg hebben? Er is een tegenspraak tussen veel geld en verantwoorde besteding.

Hoe verloopt de relatie met GIMV? Waarom voldoet Lisom, een bijna volledige dochteronderneming, niet aan het Corporate Governance Charter? Er zijn vier niet-rendementsgebonden projecten, het Nationaal Park Hoge Kempen (NPHK), Plinius, het erfgoedproject en de opleiding Rechten. Wat zijn de verplichtingen in deze en hoe zijn die in de tijd gespreid?

De heer Ludo Sannen: Ik waardeer de nieuwe aanpak ook. Het is ook positief dat principes als duurzame ontwikkeling prominent aanwezig zijn. Ook door het charter geeft LRM duidelijk antwoord op bepaalde berichtgeving. Het is niet zozeer dat voorheen de participaties arbitrair toegekend werden, maar er was wel net als nu discussie of er voldoende geparticipeerd werd. LRM kreeg dikwijls het verwijt louter bank te zijn en te weinig te participeren. Als er veel geld elders is, is dat misschien niet de eerste taak. De schaarste betrof voornamelijk de gronden.

Gerichte participaties en investeringen in bedrijven zoals in de zogenaamde clean technology en life sciences blijven nodig. Zo krijgen toekomstgerichte bedrijven kansen. Het zijn meer dan participaties, het zijn strategische en bijna beleidsinhoudelijke keuzes. Ook is de relatie met de onderwijswereld en de wetenschap belangrijk. Wat is de relatie met de Universiteit Hasselt en Diepenbeek voor de investeringen in het Wetenschapspark Genk? Hoe wordt er samengewerkt met andere wetenschapsparken? Diepenbeek had al een klein wetenschapspark. Nu komt er een bij in Genk. Een wederzijdse bestuiving is vruchtbaar. Hoe wordt de samenwerking gegarandeerd? Versnippering is immers uit den boze.

Ik wil de vastgoedsector in verband brengen met Limburg, het zogenaamde logistieke paradijs in Vlaanderen. Het is goed om de gronden verder toegankelijk te maken en te ontwikkelen. In het kader

van het ENA (Economisch Netwerk Albertkanaal) in Ravenshout-Beringen is de oude kolenhaven in handen van Machiels; ook E.ON en de gemeente Beringen hebben een deel van de gronden in handen. Het gebied ligt vlak naast het Albertkanaal, er is een oude spoorweg. Op dat vlak biedt het terrein mogelijkheden. Het ligt er echter al jaren zonder dat er van de mogelijkheden gebruik gemaakt wordt. De Vlaamse Regering zoekt in het kader van ENA naar nieuwe bedrijfsterreinen die goed kunnen ontsloten worden via de weg, het Albertkanaal en het spoor. Zou LRM het terrein niet sneller kunnen ontwikkelen? Het wordt om speculatieve redenen in handen gehouden. Kortelings zal de Vlaamse Regering waarschijnlijk een beslissing nemen over een belangrijk ENA-gebied, namelijk Zwartenhoeke in de gemeente Ham. Als het goedgekeurd wordt, zal de regering de ontwikkeling waarschijnlijk uitbesteden. Is LRM niet de meest geschikte partner daarvoor? Ze kan met de sociale en logistieke aspecten rekening houden. Kan LRM geen initiatieven nemen om de Vlaamse Regering daarvan te overtuigen?

De heer Marc van den Abeelen: De heer Monard spreekt over 49 miljoen euro investeringen in 2006. Ik heb de jaarrekening bekeken en geteld: 14 miljoen euro voor de bedrijven, 19 miljoen euro voor de aankoop van de Balinterreinen. In een perscommuniqué is er sprake van 11 miljoen euro voor de 96 verkochte hectare. Terreinen zijn echter maar verkocht als er een akte verleden is. Pas dan mag het in de jaarrekening staan. Ik heb de 11 miljoen euro dan ook niet gevonden in de jaarrekening.

In de vorige regeerperiode was het LRM-dossier dikwijls aan de orde, niet altijd op een gelukkige manier. De huidige winst is eigenlijk virtueel, namelijk de discretionair beheerde middelen bij de bank, en de aandelen doen het goed. Op vlak van exploitatie blijkt uit de jaarrekening nog altijd een verlies van 4 miljoen euro. Wat zal LRM doen aan dat exploitatieverlies? Er zijn risico-, rendementsgebonden en niet-rendementsgebonden investeringen. Maar heeft de raad van bestuur eigenlijk wel een definitieve strategie? Er zijn wel plannen, maar er is geen meerjarenbegroting. LRM zou toch een idee moeten hebben wat het met de 140 miljoen euro van plan is. Ik verheer niet dat in de vorige regeerperiode andere provincies met een zekere afgunst keken naar de Limburgse pot, die maar niet aangewend werd. Ik gun Limburg de middelen wel, maar wil weten wat de plannen zijn. Zal LRM focussen op het vastgoed en de vastgoedontwikkeling, op PPS-projecten, het aantrekken van industrie? Om welke industrie zal het gaan? Waar zal LRM de focus op leggen en wat zal ze met de 140 miljoen euro aanvangen?

De heer Erik Monard: De raad van bestuur had gehoord dat er de Vlaamse Regering een beslissing

genomen had over een samenwerking met de heer Leo Delcroix. De raad heeft geoordeeld dat hij er toch een debat over moest kunnen voeren. LRM is immers een EVA (Extern Verzelfstandigd Agentschap) en heeft dus een zekere autonomie. De raad en ik in het bijzonder wist niet goed hoe hij met dat gegeven moest omgaan. Na een open debat heeft de raad unaniem beslist om samen te werken zij het bij voorkeur onder vorm van een vennootschap. ADV zal samenwerken met de bvba Labos, de managementvennootschap van de heer Delcroix. Bij de beslissing zijn de ervaring en bekwaamheid van de betrokkene en de behoefte van de Universiteit Hasselt aan een interface met het bedrijfsleven in Limburg en elders, in rekening gebracht.

De raad van bestuur heeft bijzonder weinig te zeggen over de verschuiving in de rendementsgebonden en niet-rendementsgebonden investeringen. Een en ander wordt bepaald door de Vlaamse Regering, onder meer in de samenwerkingsakkoorden. Het is juist goed dat het acquisitiebeleid de deur opent voor geïnteresseerden buiten de provincie, maar LRM wil hen dan wel verankeren in Limburg. Bij investeringsdossiers wordt er telkens gekeken of er voldoende verband is met Limburg en of er een blijvende meerwaarde is voor de provincie. Dat wordt door het management en de raad van bestuur grondig onderzocht. Vaak zijn er verschillende meningen over. Recent is een dossier van een Leuvense academicus die een distributiecentrum voor een gezondheidsproduct wilde oprichten in de provincie Limburg, afgewezen. Hij wilde daarvoor twee commerciële personeelsleden aanwerven. De vennootschap zou gevestigd worden rond Lummen. Het zou eigenlijk een verdeelcentrum voor West-Europa worden. Het ging dus noch over een administratief, noch over een productiecentrum. Het leek trouwens of de keuze voor Limburg enkel gemaakt was om van de Limburgse middelen te genieten. LRM heeft het dossier afgewezen hoewel er een maatschappelijke zetel in Limburg zou komen.

In andere dossiers heeft LRM soms ja gezegd, ook als de maatschappelijke zetel net buiten de provincie lag, bijvoorbeeld Webbekom, Diest, maar er voldoende betrokkenheid was bij de provincie op vlak van werkgelegenheid, op vlak van personen. Alle situaties zijn verschillend maar de raad van bestuur is zeer aandachtig en heeft steeds de verankering op het oog, in het bijzonder als de projecten van buiten de provincie komen.

De verhouding GIMV-LRM is op een bepaald moment onterecht veel in de pers aan bod gekomen. Het ging toen enkel over een wijziging in de visie van de raad van bestuur over de positie van LRM ten opzichte van GIMV. Traditioneel was het zo dat als GIMV naar Limburg kwam, het als concurrentie

aanzien werd. LRM heeft daar een andere visie over. Als GIMV een goed dossier heeft in Limburg en zich competitief opstelt ten opzichte van LRM, heeft LRM daar niets tegen. Voor LRM is het niet nodig dat elk dossier met LRM-middelen gerealiseerd wordt. LRM wil zelfs een stap opzij zetten, als GIMV haar middelen aanwendt voor verankering. Dat is zelfs zo bij een andere risicokapitaalverschaffer.

Zo is het ook niet nodig dat LRM actief concurreert met anderen als de Limburgse verankering van een bepaald project al vaststaat, als de economische activiteit in Limburg toch tot bloei komt, ongeacht of LRM deelneemt. LRM kan beter haar middelen sparen voor projecten waar het wel nodig is, waar er marktversnellend kan worden opgetreden, als de markt hapert enzovoort.

Er is een onderhoud geweest tussen GIMV en LRM over beleid en visie. LRM heeft ook geluisterd naar goede raad. GIMV heeft uiteraard een mooi palmares. Het was een nuttig en constructief debat. GIMV heeft zich trouwens geëngageerd om interessante dossiers voor Limburg waarin ze zelf niet geïnteresseerd is, bij voorkeur aan LRM door te spelen. Omgekeerd heeft LRM beloofd om voor dossiers die tot de gespecialiseerde materie van GIMV behoren en te groot zijn voor LRM alleen, GIMV te contacteren. Specialisatie en samenwerking kunnen tot versterking leiden waarbij de provincie niets als voordeel heeft. Gelijkaardige gesprekken hebben plaatsgevonden met Ackermans-Van Haaren. LRM heeft een open visie en wil dus met anderen samenwerken. Die visie wordt trouwens ook gepropageerd door de voogdijminister.

Het klopt niet dat het Corporate Governance Charter niet van toepassing is voor Lisom. Het wordt integendeel op dezelfde manier toegepast.

De heer Sannen vroeg naar het zakenvolume. Ik begrijp de bezorgdheid die daarover bestaat. Ook de LRM zelf bekommert zich erom. Ik wijs er wel op dat het enige tijd vergt vooraleer de nieuwe politiek waarvoor we gekozen hebben, een reëel effect heeft. We hebben nu twaalf nieuwe mensen en voor het eerst een commercieel directeur en een communicatieverantwoordelijke. We zijn ambitieus maar men mag geen effect verwachten op enkele maanden. Onze hoop is dat we een groeigrafiek inzake aantal en volume van transacties mogen neerzetten. Het is overigens zo dat de doelstelling van LRM niet in de eerste plaats het volume is, hoe belangrijk ook, maar wel de belangen van de regio.

Waar nodig zetten wij zelfs een stap opzij als de concurrentie haar werk doet. Als Fortis Private Equity er is, waarom moeten wij dan noodzakelijk goed-

koper gaan om dat project te realiseren? Zolang het project maar in Limburg blijft, kunnen wij die middelen dan beter inzetten voor een andere opportuniteit. Het kan natuurlijk zijn dat er motieven zijn om wel te participeren, zoals verankering of werkgelegenheid. In die gevallen kan LRM wél een harde concurrentiële positie innemen.

Wat de bedragen van 49 en 20 miljoen euro betreft, die de heer van den Abeelen noemde, wijs ik erop dat het niet gaat om investeringen maar wel om transactievolumes. Zij zijn in een afzonderlijke grafiek voorgesteld en toegelicht bij de presentatie van het jaarverslag, omdat men voor de beoordeling van de dynamiek van een bedrijf ook moet kijken naar de gerealiseerde zaken en niet alleen naar de boekhoudkundige verwerking. In feite is dit een antwoord op het vroegere verwijt dat LRM te weinig deed en niet genoeg beslissingen nam. De getallen betreffen respectievelijk 2006 en het gemiddelde van de voorbije vijf voorafgaande jaren.

De heer van den Abeelen heeft dus gelijk dat die getallen niet terug te vinden zijn in de jaarrekening. Een akkoord dat in december wordt bereikt, bijvoorbeeld over Balim, wordt pas het jaar daarna boekhoudkundig verwerkt en opgenomen in de jaarrekening, namelijk wanneer de akte verleden wordt.

De heer Gerard Buteneers: De doorlooptijd van de PLUSlening is ook voor ons een bezorgdheid en wij bekijken die gelijktijdig met de partner-bankier. We beslisten ondertussen om het dossiercomité wekelijks te laten samenkomen, zodat we die doorlooptijd kunnen beperken. Wij beseffen immers dat mensen niet altijd een maand de tijd hebben om op een beslissing te wachten. Het gaat meestal om dossiers die onder de bevoegdheid van het managementcomité vallen. Dat betekent voor dossiers die in orde zijn, dat er binnen de week een beslissing valt.

Wat het aantal dossiers betreft, nemen wij een proactieve houding aan. Ook wij willen er meer, maar we willen ze wel zelf kiezen. LRM is namelijk bang dat ze anders de financier wordt van bedrijven met problemen. Dat is niet haar roeping, denk ik. Zij moet integendeel de toekomst bekijken. Daarom gaat zij proactief op zoek naar passende deals, waarin we in partnerschap kunnen optreden. We moeten heel veel aandacht blijven hebben voor de kwaliteit van de dossiers. Het is juist dat de gelden op onze bankrekening moeten geactiveerd worden, maar we moeten dat professioneel en voorzichtig doen. We mogen immers niet het kapitaal van LRM vernietigen. Het rendement van de investering moet minimaal even groot zijn als dat van de beleggingen. Voor zowel de raad van bestuur en zijn voorzitter als voor mij is dat een blijvend aandachtspunt. Men kan het geld meermaals laten groeien doch slechts één keer verliezen.

Wij ondersteunen Lisom, dat een eigen raad van bestuur en beheersovereenkomst heeft, bij de invulling van haar Corporate Governance Charter, en dat op officiële vraag van Lisom zelf. De komende weken wordt daar verder aan gewerkt.

Wat de gelden betreft, zit vandaag in het eigen vermogen afgerond 70 miljoen euro aan goedgekeurde dividenden die wij als schuld op ons passief hebben. Daarnaast hebben wij 90 miljoen euro uitgetrokken voor mogelijke niet-rendabele vragen die op ons afkomen. Dat bedrag is niet boekhoudkundig verwerkt maar wel in onze houding. Samen levert dat precies 166 miljoen euro aan mogelijke niet-rendementsgerichte investeringen in Limburg op. Daarmee wordt ook rekening gehouden in het bedrag van 140 miljoen euro aan beschikbare middelen. Daarin zitten dus de voorziene dividenden plus 90 miljoen euro extra voor wat op ons zal afkomen. Is dat duidelijk?

De heer Sannen merkte terecht op dat LRM meer zou moeten doen dan participeren. Wij moeten samen met de bedrijven een aantal nieuwe projecten uit de grond stampen met de bedoeling zelf aan de wieg te staan van duurzame economie in onze provincie. Het is mogelijk dat in de toekomst meer gelden die richting zullen uitgaan. Ik geloof minder in de traditionele sectoren die vandaag projecten zouden hebben die ze niet kunnen waarmaken omdat ze geen geld vinden. De rol van LRM moet dus actiever zijn dan in raden van bestuur zitten van enkele bedrijven waarin men participeert.

Wat het vastgoed betreft, kan ik het alleen maar met u eens zijn. We zijn bezig met de aankoop van het gebied in Ravenshout samen met de POM. We hopen daar dit jaar zeer actief mee te kunnen bezig zijn. De ligging is inderdaad zeer mooi.

De heer Ludo Sannen: Ik weet dat er ook een kleiner LRM-POM-project is in Tessenderlo-Ham, maar ik had het hier vooral over het grotere stuk in Beringen.

De heer Gerard Buteneers: Ja, daar gaat het over. We hopen dat schitterend gelegen gebied gezamenlijk te kunnen ontwikkelen. Het wordt volgens ons een van de duurste liggingen van de toekomst.

Wij willen verder samen met de steden en gemeenten een belangrijke rol spelen in de ontwikkeling van hun industriële gebieden. We moeten daarbij wel goed opletten, want wat is de situatie vandaag in de vastgoedsector? Als wij vandaag marktconform willen werken en ook in vastgoed een rollend fonds zijn, maken we onszelf dan niets wijs als wij gronden verkopen aan 20 euro per m² – omdat alle gemeenten in Limburg dat doen – terwijl ze in Eindhoven

ven of Aken in de richting van 200 euro gaan? In de Antwerpse haven is geen ruimte meer ter beschikking. Is het dan wel verstandig om Balim nog voor het einde van het jaar te verkopen tegen het dubbele van de prijs? Moeten we niet wat langer wachten en op hogere inkomsten mikken? Ik wijs erop dat, zoals de privégronden in Lanaken en Hamont-Achel vandaag al zijn ingenomen door Nederlanders, dergelijke gronden snel zullen worden weggekaapt door buitenlanders, al was het alleen maar om een meerwaarde op onroerend goed te realiseren. Ik pleit ervoor om daar goed over na te denken. Ook de raad van bestuur is voorstander van voorzichtigheid.

De heer Erik Monard: Wij gaven opdracht aan een studiebureau om ons te begeleiden op het vlak van de ontwikkeling van een strategie voor Balim. We zijn er ons van bewust dat dit de basiscompetentie van de raad van bestuur overschrijdt en wij willen een juiste beslissing nemen met het oog op de toekomst. De eerste rapporten zijn binnen en de verdere studieopdracht werd bijgestuurd. Wij zijn dus zeer actief bezig met de ontwikkeling van een strategie rond Balim. Maar die zal niet op korte termijn zijn, ook al zijn we zeker dat we heel wat verkopen zouden realiseren als we vandaag stukken te koop zouden aanbieden. We zouden integendeel zelfs kunnen overwegen om nog bijkomende gronden te verwerven in de regio om onze impact op de toekomstige economische ontwikkeling nog te vergroten.

De heer Ludo Sannen: Ik kan volgen dat men industriegebieden op een beheerste manier wil ontsluiten. Maar ik had ook een vraag over een terrein van 63 hectare – Zwartenhoek in de gemeente Ham – dat geen industriegebied is, maar wel mogelijk in het kader van het ENA wordt omgevormd tot industrie. Als de regering daartoe beslist maar het tegelijk niet zelf wenst te ontwikkelen, is LRM dan niet de meest geschikte partner om dit te doen? Er is immers een sociale dimensie. LRM zou er kunnen voor zorgen dat de valorisatie zorgzaam gebeurt, voordat een private projectontwikkelaar zich erop stort.

De heer Gerard Buteneers: Wij zijn zeker geïnteresseerd en er waren al contacten met de gemeente Ham, al weet ik niet of dat stuk ter sprake kwam. Uiteraard willen wij graag samenwerken met de Vlaamse overheid om in Vlaanderen en specifiek in Limburg de ontwikkeling van industrieterreinen mogelijk te maken.

Minister Dirk Van Mechelen: De Vlaamse Regering had medio 2006 een vrij uitgebreid gesprek met de nieuwe ploeg van de raad van bestuur om na alle eerdere moeilijkheden met de werking van LRM een basisstrategie op poten te zetten. Er zou voortaan worden gefocust op activiteiten die te maken hebben met de participatie in bedrijven, maar ook als bedrij-

venbouwer – een bewuste referentie naar de titel van een boek van voormalig GIMV-voorzitter Van Outrive. Ik heb daarbij nadrukkelijk gezegd dat LRM meer moet doen dan risicokapitaal ter beschikking stellen en zelf ook het initiatief moet nemen tot een aantal activiteiten. Het studierapport van Peter Heller destijds had ook de bedoeling om eens te kijken welke activiteiten in Limburg potentieel hebben. Een aantal daarvan zijn trouwens thans in uitvoering.

De heer Jan Peumans: U moet ernstig blijven. Dat was geen studierapport.

Minister Dirk Van Mechelen: Ik ben altijd ernstig. Ik heb u al eens eerder geantwoord dat ik ook aan McKenzie had kunnen vragen om het Limburgse potentieel te onderzoeken, wat een rapport van 400 bladzijden had opgeleverd maar met dezelfde uitkomst.

Belangrijk is dat LRM een veel actiever beleid inzake vastgoedontwikkeling voert. Er worden mogelijkheden gecreëerd voor bedrijven om zich te vestigen. Ik vraag daarom dat LRM niet alleen met het Antwerpse Havenbedrijf samenwerkt maar ook met het Vlaams Instituut voor de Logistiek. Daar is het hele denken rond 'extended gateways' tot stand gekomen. In de bijsturing van het RSV zal de ontwikkeling van een Limburgse Poort naast de Havenpoort verwerkt worden.

Na de verwerving van Balim moeten we tot een zeer intensieve ontwikkeling komen, samen met een aantal stakeholders. De POM is daarbij heel belangrijk, want zij kan in tegenstelling tot LRM, van de minister een onteigeningsmachtiging krijgen bij de goedkeuring van gewestelijke of provinciale ruimtelijke structuurplannen. In Antwerpen gebeurt het al jaren zo. Op die manier kunnen POM en LRM feitelijk een bedrijventerrein realiseren.

Wat Ham betreft, is het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan in het kader van ENA voorbereid. Een van de punten die daaruit blijkt, is een zeer zware sociale problematiek, omdat daar nogal wat bewoning is. Bijkomend overleg zal nodig zijn. In afwachting van die gesprekken werd het dossier nog niet geagendeerd bij de Vlaamse Regering.

De heer Jan Peumans: De heer Monard verwees ernaar dat er rendements- en niet-rendementsgebonden projecten zijn. Ik koppel dat aan het Limburgplan. Op het einde daarvan wordt een bedrag tussen 40 en 50 miljoen euro genoemd, waarbij men een beroep zou doen op prefinanciering. Is daar al meer duidelijkheid over?

Minister Dirk Van Mechelen: Er is een werkgroep van stakeholders in het Limburgplan en die wordt geleid door de minister-president zelf. Een of twee

weken voor de parlementsverkiezingen heeft hij nog vergaderd maar daar waren wij niet bij betrokken.

De heer Gerard Buteneers: De heer van den Abeelen gewaagde van virtuele winst. Dat klopt gelukkig niet. De winst is tastbaar. Ik ben het wel eens dat we liever zouden zien dat de winst uit andere activiteiten zou komen, maar we mogen toch niet vergeten dat de rente op onze kapitalen – 9 percent – ons wel een tweede adem geeft. Door het goede beheer van het geld kunnen we daarmee iets in Limburg doen.

Wat de exploitatie vandaag betreft, baseert onze boekhouding zich niet op meerwaarde. De eigenlijke activiteit waarmee wij winst maken, namelijk als 'venture capitalist' voor meerwaarde gaan, zit niet in onze boekhoudkundige cijfers. Dat verklaart voor een stuk het exploitatieverlies, dat er niet zou zijn als we sneller voor exit zouden gaan. We zouden integendeel winst boeken als we een groter rollend fonds waren dat zijn meerwaarden neemt.

De heer Marc van den Abeelen: Dat is een reden te meer om niet aan 20 euro te verkopen.

De heer Gerard Buteneers: Absoluut. Daarmee zouden we meteen schitterende exploitatiecijfers halen, maar dat zou tegelijk een zeer slechte beslissing zijn.

Met 140 miljoen euro aan beschikbare middelen willen we focussen op groeigerichte bedrijven. Wij dromen ervan dat we binnen drie jaar een portefeuille beheren van ongeveer 100 miljoen euro, met een goede rotatie daarin. Vanaf dat bedrag betekent men namelijk iets op de markt, waardoor onze activiteit op zich, afgezien van wat wij voor Limburg doen, afsplitsbaar en interessant blijft. Daarvoor heeft men een minimumschaal nodig. En voor ons is dat 100 miljoen euro.

Binnen de industrie kiezen wij niet voor sectoren maar voor groei. Daar hoort innovatie bij. Wij willen een aantrekkingspunt worden voor het nieuwe. We willen de R in LRM kleiner gaan schrijven en met de beschikbare middelen timmeren aan de groei, niet alleen van Limburg maar van heel Vlaanderen. Met partners als de Haven van Antwerpen hebben we daar ruimte voor.

In het vastgoed willen we voornamelijk focussen op de ontwikkeling van onze eigendommen en de goede samenwerking met een aantal steden en gemeenten.

De heer Erik Monard: Wat het meerjarenplan betreft, weten wij dat het management daar volop mee bezig is. De raad van bestuur stelt er prijs op dat het eerst aan hem wordt gepresenteerd. De samenwerkingsovereenkomst met de Vlaamse Regering stipuleert dat wij daarover moeten communiceren uiter-

lijk op 30 september 2007. Gezien dat nog in voorbereiding is, kunnen wij daarover nu niet in detail treden.

De heer Jan Peumans: Waarop is het bedrag van 90 miljoen euro gebaseerd?

De heer Gerard Buteneers: Op de som van de verplichtingen die in de pijplijn zitten.

De heer Jan Peumans: Daar zit dus bijvoorbeeld ook Herkenrode in?

De heer Gerard Buteneers: Het gaat om alle projecten waarvan we weten dat ze lopen, maar waarover nog niet definitief beslist is om er dividenden voor te reserveren.

De heer Jan Peumans: Zij zijn terug te vinden in het jaarverslag van Lisom?

De heer Gerard Buteneers: Waarschijnlijk wel.

De heer Theo Donné, financieel directeur LRM: Het gaat om de kaderbeslissing die genomen is in 2002 ten belope van 146 miljoen euro, en de bijkomende beslissingen over rechten en vrijetijdseconomie, waardoor men op een totaal van 166 miljoen euro komt. Het bedrag van 72 miljoen euro betreft de projecten waarover de Vlaamse Regering reeds een beslissing nam en waarvoor dividenden gereserveerd zijn en voor een stuk betaald. Het saldo is de rest, waaronder onder meer het project voor de ontwikkeling van de mijnsite Beringen.

De heer Thieu Boutsen: Ik ben blij dat LRM in de toekomst misschien met een kleine r zal geschreven worden. De Vlaamse Regering is al sinds haar aantreden in 1999 al erg kritisch op dit punt. Toenmalig minister-president Dewael oordeelde dat de Limburgse reconversie voltooid was. Voor de middelen moest men dus iets anders gaan zoeken. De volgende minister van Begroting beloofde een evaluatie van LRM tegen 2011. Wat is de bedoeling juist? Ik suggereer alvast de R te bewaren als verwijzing naar risico(dragend). Dat zou misschien kunnen passen in een uitdoofscenario voor LRM.

Ik vind de diensten die geleverd worden door bvba Labos, niet terug in de structuur van LRM. Ik vind wel een andere managementvennootschap, bvba Roos, maar niet die. Waar moet men Labos gaan zoeken? Bij de leveranciers?

De heer Gerard Buteneers: Bij ADV nv.

De heer Thieu Boutsen: Die vind ik evenmin terug.

De heer Theo Donné: ADV is een dochtervennootschap van Mijnen nv. In de brochure zijn alleen de grootste werkmaatschappijen toegelicht, kleinere als ADV, Immocom en Mijnschade niet. Labos is inderdaad een leverancier van ADV.

Minister Dirk Van Mechelen: In het jaarverslag staat op pagina 15 dat ADV een dochter is die voor 98,38 percent eigendom is van Mijnen.

De enige politieke afspraak hierover is dat deze beslissing voor honderd procent toekwam aan de autonomie van de nieuwe raad van bestuur.

De heer Erik Monard: Ik heb inderdaad daarover contact gehad met de minister, die zei dat de raad van bestuur zijn verantwoordelijkheid moest nemen, waarop ik het punt aan de raad voorlegde. Tijdens het geanimeerde debat werd door sommigen verwezen naar een politieke afspraak maar ik heb nadrukkelijk de bestuurders op hun verantwoordelijkheid gewezen.

Ik ben ongerust als ik de heer Boutsen hoor spreken over een uitdoofscenario. Die terminologie komt ons zeer slecht uit want wij willen op middellange en lange termijn een meerwaarde voor de provincie betekenen. Dat is onze strategie, maar zonder geloofwaardigheid kunnen wij geen geld en vertrouwen uit de markt halen. Een project van enkele jaren volstaat daarvoor niet. Een beslissing over de structuur van LRM komt natuurlijk puur aan de aandeelhouder toe, maar de terminologie uitdoofscenario is in elk geval ongelukkig en maakt het ons bijzonder moeilijk.

De heer Jan Peumans: Dat is inderdaad negatieve beeldvorming. Maar ook de regering heeft op een bepaald ogenblik gezegd dat LRM in 2010 zou opgaan in PMV.

De heer Erik Monard: In 2009 zal er een andere politieke werkelijkheid zijn. Dan is er een nieuwe aandeelhouder, die zal beslissen over een eventuele herstructurering en haar voorwaarden. Het is te hopen voor Limburg dat er dan gelijke of vergelijkbare waarborgen voor de provincie zullen zijn.

Minister Dirk Van Mechelen: Deze Vlaamse Regering heeft twee dingen willen duidelijk maken na de vroegere moeilijkheden. Ten eerste zegden wij dat voor ons vijf jaar van de waarheid waren aangebroken: 2007 tot en met 2011, en ten tweede dat daarna een evaluatie zou volgen.

Er mag verder geen enkel misverstand over bestaan dat ik wel degelijk een grote continuïteit zie. Met het oog daarop heb ik voorgesteld dat men voortaan zou werken in business units die nadien opsplitsbaar zijn

en een eigen dynamiek ontwikkelen. Die langetermijnvisie ligt op tafel. Dat wil zeggen dat de activiteiten doorgaan, onder welke naam ook. Ik verwijs naar de operatie die plaatsvond bij de opruiming van Gimvindus, dat werd opgesplitst in nv Staal, nv Textiel en nv Gimvindus Rest, dat in een recordtempo vereffend werd. Daarna werd een zeer actief beleid gevoerd met de overblijvende nv's Staal en Textiel.

In dezelfde zin zie ik in LRM twee belangrijke business units: enerzijds alles wat te maken heeft met vastgoed en anderzijds de financieringspoot of investeringsmaatschappij. Ik herinner eraan dat GIMV ooit 100 percent eigendom was van de Vlaamse overheid en vandaag nog voor 27 percent. Dat zou in de toekomst ook hier kunnen, maar dat is de lange termijn. De activiteiten zijn in elk geval gegarandeerd. Bij de GIMV is iedereen het erover eens – kijk maar naar de beurskoersen – dat die strategie een enorme meerwaarde heeft opgeleverd. De aandelen werden op Europees niveau getild en zeer oordeelkundig gespreid. Dat moet op termijn ook kunnen voor de investeringpoot van LRM.

De verslaggever,

Jan PEUMANS

De voorzitter,

Sven GATZ